

26.018/II/PF

Betreft: ministerie van Landbouw - taalgebruik in bestuurszaken.

1. Op 22 december 1994 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) een klacht onderzocht, die op 7 februari 1994 door een Franstalige inwoner van Voeren tegen het ministerie van Landbouw, gewestelijke dienst Hasselt, werd ingediend omdat hij een volledig Nederlandstalig document had ontvangen betreffende zijn oppervlakteaangifte voor 1993.

2. Per brief van 3 november 1994 hebt u het volgende meegedeeld.

"De betrokken klacht betreft hetzelfde onderwerp als behandeld in een eerdere briefwisseling die afgesloten werd met uw brief van 25.1.1994, uw kenmerk 25.068/II/PF.

Zij is bovendien analoog met de zaken die uw kenmerken 25.047/25.048/II/PF en 25.069/II/PF en 25.084/II/P dragen.

De vijf zaken hebben te maken met de behandeling van de steun-aanvragen in het kader van het hervormd Gemeenschappelijk Landbouwbeleid.

In dit kader dienden in 1993 voor de eerste maal 45.000 aanvragen voor oppervlaktesteun behandeld te worden, waarvan 3.000 in de provincie Limburg. Uiteraard werd één en ander geautomatiseerd, tot en met het aanmaken van brieven met standaardparagrafen om de producenten op fouten in hun steunaanvraag te wijzen.

De betwiste brief is een dergelijke brief. Het feit dat een Nederlandstalige brief aan een Franstalige inwoner werd gestuurd berust op een materiële vergissing.

Intussen zijn zowel op informaticagebied als op gebied van de onderrichtingen aan de diensten maatregelen genomen om dergelijke vergissingen te vermijden".

3. In haar advies 25.047/25.048 van 9 juli 1993 onderzocht de V.C.T. twee klachten die op 19 maart 1993 door Franstalige inwoners van Voeren tegen het ministerie van Landbouw werden ingediend omdat zij een document betreffende de braakverplichting enkel in het Nederlands hadden ontvangen. De Commissie achtte de klachten niet gegrond omdat de minister van Landbouw, die de taalaanhorigheid van de klagers niet kende, had gesteund op het vermoeden juris tantum volgens hetwelk de taal van de particulier die is van het gebied waarin hij woont.

4. In haar advies 25.069 van 1 december 1993 onderzocht de V.C.T. een klacht die door een Franstalige inwoner van Voeren tegen het ministerie en de parastatale instellingen van Landbouw werd ingediend omdat hij daarvan een document betreffende de identificatiekaart van zijn exploitatie had ontvangen, dat weliswaar in het Frans was gesteld maar waarop zijn adres in het Nederlands voorkwam. De V.C.T. achtte de klacht ontvankelijk en gegrond, maar achterhaald, aangezien de vergissing was rechtgezet.

5. In het advies 25.084 van 1 december 1993 onderzocht de V.C.T. een klacht die door een Franstalige inwoner van Voeren werd ingediend tegen de Nationale Zuiveldienst, regionaal bureau Hasselt, wegens het feit dat hem een envelop met Nederlandstalig hoofd was toegestuurd. De klacht werd ontvankelijk en gegrond bevonden.

6. Ten slotte onderzocht de V.C.T., op 30 december 1993 in het dossier 25.068, een klacht die door een Franstalige inwoner van Voeren werd ingediend tegen het ministerie van Landbouw, gewestelijke dienst te Hasselt, omdat dit hem, op zijn naam, een volledig in het Nederlands gesteld document had

toegestuurd i.v.m. de oppervlakteaangifte van akkerbouwgewassen. De klacht werd ontvankelijk en gegrond bevonden.

3.

7. In het thans onderzochte geval is de dienst waarvan de brief uitgaat en waarvan de werkring de provincie Limburg bestrijkt, een gewestelijke dienst als bedoeld door artikel 34, § 1, a, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (S.W.T.).

Met toepassing van artikel 34, § 1, 4e lid, van de voornoemde wetten, gebruikt een dergelijke dienst in zijn betrekkingen met een particulier de taal die te dezer zake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

In de taalgrensgemeenten, zoals Voeren, wenden de diensten zich tot de particulieren, (zelfs wanneer het om een privé bedrijf als een landbouwonderneming gaat) in die van beide talen - het Nederlands of het Frans - waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd (artikel 12, 3e lid).

8. Op te merken valt dat de klager dezelfde is als die waarop de voornoemde adviezen 25.047/25.048, 25.069, 25.084 en 25.068 betrekking hadden.

9. Conclusie

Aangezien de gewestelijke dienst te Hasselt na tal van klachten de taalaanhorigheid van de klager kent, acht de V.C.T. de nieuwe klacht ontvankelijk en gegrond.

Zij neemt ervan akte dat u toegegeven hebt dat het om een vergissing ging.

Zij dringt aan op het treffen van maatregelen waardoor dergelijke overtredingen van de taalwetten kunnen worden vermeden.

Dit advies wordt meegedeeld aan de klager.